

«Дитятко-2020» і тренди одного фестивального дня

Після відвідин столичного Kyiv International Short Film Festival сходити на щось харківське — принципова справа. А тут у стрічці новин нагадали, що конкурсні покази Міжнародного дитячого медіафестивалю «Дитятко» безкоштовні. Зовсім, для всіх, щорічно.

Може, вас дещо збентежать слова «дитячий» або «медіафестиваль» у назві, але не варто. Програма така велика, що кожен знайде для себе щось цікаве. Особливо ж ті, хто полюбляє анімаційні фільми.

Про програму

Конкурсну програму «Дитятко» дивитись завжди цікаво, бо, по-перше, створений дітьми контент часто підіймає серйозні «дорослі» теми, а іноді дає нетривіальні висновки, по-друге, пропонує дорослим контент демонструє їх уявлення про дитячий світ і це буває наївно та смішно.

Цього року фестиваль проходив з 2 по 5 вересня. До конкурсної програми відібрали 235 фільмів та телепрограм. Всього ж подали 1493 робіт (1292 учасників зі 109 країн світу). Серед них — українські повнометражні новинки «Фокстер і Макс» і «Дронині мандрони».

Безкоштовні покази відбувалися протягом чотирьох днів у трьох кінотеатрах — «Київ», «8 1/2» та імені О. Довженка.

Я відвідала останній в останній день. Подивилася дві добірки: анімаційних та ігрових короткометражних фільмів. Всього — 14.

Про тренди

Чоловік навчає дівчинку. Він не намагається її зупинити, але чесно попереджає про небезпеки. Це основний мотив не одної та не двох з переглянутих робіт.

Тут Ірина Гаркавець («Обіцянка») поетично розповідає, як добре було в дитинстві з батьком, а там Едоардо Сарторі («Карантинний хор») іронізує про можливості співпраці дітей з дорослими.

Та що там. Просто розповім, що у «Де живуть відьми» (Адам Робінсон), «Вікні» (Дхавал Кадакія, Пратік Сабервал), «Часі блюзу» (Мігель Ангел Фонт Бізьє) та «Коробочу Саї» (Мікіко Окамото) чоловіки допомагають дівчатам розібратися з їх внутрішніми проблемами. Непоганий збіг.

Чарівні анімаційні фільми для наймолодших — «Джет та тваринки-рейнджери: Порося летить!», «Клаптевий пінгвін». З цікавими техніками, простими життєвими історіями. Дивакувата «Абрака» грішить невідповідністю змісту назві, але сюжет побудований на парадоксах, що примушує додивитися до кінця.

Чітку асоціацію з візуальними експериментами кінематографістів 1920-х років викликала «Лінія червона та лінія чорна». Щось із Ріхтера або Еггелінга, але зовсім не те, звісно. Якщо буде можливість — подивіться.

Втім жодна переглянута робота не отримала [призів](#). То й по всьому.

Про фестивалі

Схоже, особливого ажіотажу серед глядачів покази конкурсної програми «Дитяка» не викликали. Принаймні, на анімаційних фільмах я сиділа в порожньому залі, на короткометражки прийшли двоє дорослих і двоє дітей. Сумно, бо ці фільми навряд чи подивишся деінде.

Наголошу на важливості відвідування показів фестивальных короткометражок для розвитку візуальної культури людини будь-якого віку. Звісно, YouTube та інші сервіси пропонують нескінченне різноманіття звукозорового продукту, але треба пам'ятати про алгоритми соціальних мереж та відеохостингів, де дуже швидко вам пропонуватимуть подібне до того, що вже викликало зацікавленість, аніж щось новеньке. Тож саморозвитком можна займатися лише на фестивалях. На мій погляд, це обов'язково і для кінотворців, і для глядачів.

Водночас розумію проблему дистрибуції фестивального кіно для дітей: до одної добірки потрапляє контент для дуже різних вікових категорій — просто неможливо таке продати аудиторії (навіть безкоштовно). Тож залишається сподіватися, що з часом кількість свідомих глядачів, типу мене, більшатиме.

Довідково

Фестиваль «Дитятко» проходить у Харкові понад десять років і за цей час значно розширив географію учасників і журі, не кажучи вже про програму. Заснований форум Харківською обласною радою на чолі з її головою.

Однозначно заслуговують уваги всі конкурси аудіовізуальних творів, створених дітьми, та наявність дитячого журі (для оцінки робіт у номінації «Краща телепрограма, зроблена для дітей»). Те, що дорослі дітям дають право обирати щось «серйозне» самостійно — досі нове для українського суспільства.

В цілому ж щорічно обирають кращих у 11 номінаціях (ігровий фільм дитячої студії, документальний фільм дитячої студії, телепрограма дитячої студії, анімаційний фільм дитячої студії, соціальна реклама дитячої студії, радіопрограма дитячої студії, а також — телепрограму, серіал, повнометражний, короткометражний та анімаційний фільм для дітей) плюс чотири — національна конкурсна програма.

Організатори стверджують, що за 12 років у фестивалі взяв участь 7231 учасник зі 132 країн світу. Вони надіслали 9182 роботи.